

Pòsit cristià que s'ha materialitzat en institucions i moviments cívics

Dm, 30/06/2015 per Joaquim Maria C...

[Per què teniu por?](#)

A Europa, i en concret i potser d'una manera més intensa, ràpida i amb menys poc temps, a Catalunya, estem en un procés d'emancipació de la prepotència influent de les esglésies (en especial la catòlica) en el camp social, econòmic, polític i cultural. Hem anat transitant del model de "cristiandat" vers una societat laica, democràtica i plural. El Concili Vaticà II ho va corroborar i va ajudar a reconèixer-ho així per part de molta de la població catòlica. Encara molts sectors catòlics i forces estructures de l'església catòlica no s'han adequat a la nova societat, ni han estat conseqüents, en la pràctica, amb els plantejaments fets en el Concili.

Tots observem la davallada a l'assistència a les celebracions sacramentals. I més encara, notem com la fe cristiana i el missatge evangèlic són desconeguts per cada vegada més gent, i si són coneguts no formen part de l'imaginari prioritari de la majoria de les persones, ni són una referència pel seu pensament, pels seus comportaments, valors i sentiments. Hi ha molts altres estímuls, escales de valors diverses i espiritualitats que influeixen a l'Europa i a la Catalunya actual.

Tot plegat comportaria uns canvis molt importants en el llenguatge, els mètodes de transmissió del missatge cristià, els estils de vida i els tipis de persones actives en la pastoral, les responsabilitats en la marxa de les comunitats, les instàncies organitzatives de l'església catòlica. Si es toca una d'aquestes qüestions, indefectiblement les altres queden tocades i transformades i possiblement per això hi ha por a tocar-ho.

Ara bé, si ens fixem en molts moviments socio-polítics, en entitats, institucions, fundacions civils, organitzacions no governamentals, hi trobem un pòsit de valors i actituds, que sense massa esforç, les podem qualificar com a cristianes o que les podem trobar en l'estil, acció, paraules, i signes de la vida de Jesús.

Això és així, per diverses raons.

En primer lloc perquè en qualsevol acció humana hi podem trobar (perquè hi és) "la bondat evangèlica" que hi ha en el seu fons, amb més o menys expressió explícita. Aquesta és precisament la tasca de les comunitats cristianes, fer aflorar (testificar) i fer públics per a la comunitat humana, els signes de les benaurances, del magnificat, del desig de felicitat de Déu per tots nosaltres i com el seu Esperit d' Amor està present dins i enmig de tota persona, grup o entitat.

En segon lloc, perquè al llarg de tants anys de presència més explícita del fet religiós cristià (catòlic al nostre país), ha impregnat moltes de les nostres actituds i realitzacions com a poble, com a societat. Hi ha com un pòsit cristià (post-cristiandat) que s'ha materialitzat, encarnat, fet viu, en moltes de les iniciatives recents que s'han tirat endavant en favor de la justícia, de la igualtat, del servei als més necessitats, de l'acompanyament i atenció a les persones, de generositat, d'autèntic amor-àgape fraternal. Són institucions, organitzacions, fundacions, moviments que no es diuen cristians, ni tenen perquè anomenar-s'hi, però que de forma totalment cívica, exposen en el tauler social, sense etiquetatges religiosos,

potser, en alguns casos, fins i tot amb més humilitat i menys transcendentalisme, que les explícitament catòliques, unes accions alliberadores, humanitzants, és a dir, evangèliques.

Per tant, quan analitzem, des de la nostra perspectiva cristiana el que passa en la nostra societat, i caiem en un cert pessimisme, sovint fruit de les nostàlgies reconegudes o inconscients d'èpoques que s'havien percebut o viscut com massa triomfals, hauríem de ser més realistes i reconèixer aquesta realitat evangèlica "amagada". Fariem malament, al meu parer, si ho féssim per manipular tals iniciatives, o per fer-les nostres, i acaparar-les al "nostre molí". Són independents i tenen els seus animadors i les seves motivacions pròpies. Senzillament ens cal reconèixer que el més important no és si porten tal o tal "títol", sinó que col·laboren realment en els processos d'emancipació personal, social i nacional que tant necessitem i que tant inscrits estan en el "cor" del Senyor.

quim cervera i duran

30 juny 2015